

ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΙΓΑΛΕΩ... ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ACS ΑΛΙΜΟΥ

Όσοι έχουν παρακολουθήσει την υπόθεση της Γενικής Ταχυδρομικής Αιγάλεω (κλείσιμο καταστήματος και πέταμα των εργαζομένων στο δρόμο) θα δουν το ίδιο σκηνικό να εξελίσσεται πανομοιότυπα στο κλείσιμο της ACS Αλίμου.

Παράλληλα, τους τελευταίους μήνες έχουν υπάρξει μια σειρά από υποκαταστήματα franchise της ACS και της Γενικής Ταχυδρομικής που άλλαξαν χέρια σε μια νύχτα. Και όπως πολύ καλά γνωρίζουμε μια επαναλαμβανόμενη σύμπτωση παύει να είναι σύμπτωση. Είναι πασιφανές πως πρόκειται για την εφαρμογή μιας συγκεκριμένης πολιτικής εκ μέρους της ACS και της Γενικής Ταχυδρομικής που κεντρικό αλλά όχι μοναδικό στόχο έχει την υπογραφή των ατομικών συμβάσεων των 596 ευρώ (μικτά).

Οι “ανταγωνιστές” ACS -Γενική Ταχυδρομική αλλά επί της ουσίας σύμμαχοι στον κοινό τους αγώνα με στόχο την υποτίμηση της εργασίας και της ζωής μας έχουν απόλυτη ταύτιση συμφερόντων.

Το κόλπο τους είναι απλό. Με διάφορες προφάσεις “κλείνουν” το κατάστημα και θέτουν στους εργαζόμενους το εξής εκβιαστικό δίλλημα. “Το μαγαζί περνάει σε “καινούρια” χέρια, υπέγραψε πως δεν έχεις καμία απαίτηση από το νέο ή το παλιό αφεντικό, καθώς και μια σύμβαση των 596 ευρώ και συνεχίζουμε τη συνεργασία μας”. Παράλληλα, όσο αφορά δεδουλευμένα, αποζημιώσεις και οποιαδήποτε άλλη οικονομική εκρεμότητα, πράκτορες και μητρική στήνουν από κοινού ένα πινγκ-πονγκ ευθυνών. Συνήθως, ο παλιός πράκτορας κατηγορεί τη μητρική, και η μητρική ή ο νέος πρακτοράς της, κατηγορεί τον παλιό πράκτορα με στόχο οι εργαζόμενοι να παραιτηθούν των δικαιωμάτων τους και να υπογράψουν τις νέες υποτιμημένες ατομικές συμβάσεις. Φυσικά, όσοι διανοηθούν να διεκδικήσουν τα νόμιμα δικαιώματά τους, θεωρούνται “μη συνεργάσιμοι” και αποκλείονται.

Πρέπει να σημειώσουμε πως η τακτική της γενικής ταχυδρομικής και της ACS έχει αναβαθμιστεί. Πλέον είναι αρκετές οι περιπτώσεις που όταν ένα από τα υποκαταστήματα κλείνει, φροντίζουν να μεταφέρουν την έδρα, (να αλλάξουν διεύθυνση όχι όμως και περιοχή λόγω πελατολογίου), επωνυμία και Α.Φ.Μ, με λίγα λόγια να σβήσουν τα ίχνη τους ώστε οι εργαζόμενοι που διεκδικούν τα νόμιμα δικαιωμά τους, να έρθουν αντιμέτωποι με ένα νομικό λαβύρινθο και να μην ξέρουν που να απευθυνθούν για να δικαιωθούν. Με αυτή, την αναβαθμισμένη πλέον τακτική τα υποκαταστήματα της γενικής ταχυδρομικής και της ACS διατηρούν το πελατολόγιο και τον κύκλο εργασιών τους άθικτο ενώ παράλληλα μειώνουν το κόστος, επιτυγχάνοντας μείωση μισθών και νέες υποτιμημένες συμβάσεις εργασίας απαλλαγμένες από προνηρησία και οποιοδήποτε κατοχυρωμένο δικαίωμα. Πλέον με μια κυβέρνηση απόλυτα ταυτισμένη με τα επιχειρηματικά συμφέροντα εκδηλώνουν μια άνευ προηγουμένου επίθεση λεηλατώντας κάθε εργατική κατάκτηση. Ούτως ή άλλως ανέκαθεν μας θεωρούσαν αναλώσιμους. Πλέον μας το δηλώνουν ευθαρσώς με τις πράξεις τους. Όμως τα όνειρα δεν αργούν να μετατραπούν σε εφιάλτες. Και η ιστορία είναι γεμάτη απο τέτοια παραδείγματα.

Το έχουμε πει πολλές φορές και πλέον κάθε μέρα που περνάει δικαιωνόμαστε όλο και περισσότερο. Η ACS και η Γενική Ταχυδρομική με το σύστημα franchise-δικαιόχρησης έχουν στήσει μια “μηχανή” όπου οι μητρικές εταιρείες έχουν μόνο δικαιώματα και οι εργαζόμενοι μόνο υποχρεώσεις. Οι μητρικές έχουν το brand name, την επιτήρηση του εργατικού δυναμικού, την εποπτεία του συστήματος παραλαβής-παράδοσης καθώς και κάθε παραμέτρου που αφορά τη διακίνηση των επιστολών και των δεμάτων. Έχοντας τον απόλυτο έλεγχο ACS και Γενική Ταχυδρομική εισπράτουν τη μερίδα του λέοντος από την υπεραξία της εργασίας των χιλιάδων εργαζομένων των υποκαταστημάτων τους (εσωτερικών και εξωτερικών) ενώ παράλληλα δεν τους αναγνωρίζουν ως υπαλλήλους τους αλλά ως υπαλλήλους κάποιου “τρίτου” με τον οποίο ή τους οποίους έχουν το θράσος να υποστηρίζουν πως δεν έχουν καμία σχέση. Με νομικίστικα τερτίπια έχουν στήσει ένα άθλιο σύστημα εκμετάλλευσης με εργασιακές συνθήκες γαλέρας. Κι όλα αυτά με τις ευλογίες της

εκάστοτε κυβέρνησης που πάντοτε κόπτετε για τα δικαιώματα των επιχειρήσεων ενώ ενοχλείται κάθε φορά που οι εργαζόμενοι διαμαρτύρονται διεκδικώντας το δικαίωμα στη ζωή και στην αξιοπρεπεία.

Άραγε κάθε φορά που κάποιος πελάτης της ACS ή της Γενικής Ταχυδρομικής μπαίνει στη ρεσεψιόν οποιουδήποτε υποκαταστήματος για να στείλει κάποιο δέμα ή ένα φάκελλο τι σκέφτεται; Θα τον στείλω με την ACS , τη γενική ταχυδρομική ή με την Πασπάτης Καλαφάτης και Σια; Κι άραγε η acs και η γενική ως τι θέλουν να διαφημίζονται; Ως Πασπάτης Καλαφάτης και Σια;

Η σουρεαλιστική ξεφτίλα αναπόφευκτα ξεπερνά τα όρια της γελοιότητας. Πρόκειται για έναν τραγέλαφο που παρότι φαντάζει πανίσχυρος, νομοτελειακά θα καταρευθεί από την υποχώρηση των σάπιων θεμελίων του. Όλοι αυτοί που το παίζουν επιχειρηματίες και βαυκαλίζονται πως είναι μοχλοί ανάπτυξης, όλοι αυτοί που απαιτούν πενήντημερο - οχτάωρο διαλαλώντας το μισθό των 499,99 ως ιδρωκοπημένοι τηλεπωλητές σε τριτοδεύτερο κανάλι, όλοι αυτοί που πιστεύουν πως παρέχουν υπηρεσίες ποιότητας στο κοινωνικό σύνολο οθώντας τους εργαζόμενους κάτω από τα όρια της φτώχειας δεν είναι παρά κοστουμαρισμένες παρασιτικές βδέλες και ως γνωστόν τα παρασιτικά οικοδομήματα δεν αντέχουν στη φθορά του χρόνου. Αντιθέτως στη φθορά του χρόνου αντέχουν οι πραγματικές παραγωγικές δυνάμεις, εμείς που παράγουμε τον πλούτο αυτού του κόσμου και γι αυτό άσχετα από τις πρόσκαιρες ήττες, η νίκη μας είναι δεδομένη και ιστορικά αναπόφευκτη.

Εμείς δηλώνουμε ξεκάθαρα πως όταν ένα κατάστημα “κλείνει” ή αλλάζει χέρια οι εργαζόμενοι είτε πρέπει να αποζημιώνονται πλήρως ή να συνεχίζουν την εργασία τους στο νέο εργοδότη με αναγνώριση της προϋπηρεσίας και της αρχικής σύμβασης. Κάθε άλλη απαίτηση εκ μέρους των εργοδοτών, είτε πρακτόρων είτε μητρικής, εξυπηρετεί αποκλειστικά τα συμφέροντά τους και βασίζει τον εκβιασμό της στην ανεργία, στο φόβο της απόλυσης και την τρομοκρατία που θέλει τον εργαζόμενο έρμαιο στις ορέξεις τους.

Όσο αφορά την υπογραφή απόλυσης χωρίς πλήρη αποζημίωση, είτε την υπογραφή νέας υποτιμημένης σύμβασης εργασίας, εμείς από την πλευρά μας δηλώνουμε πως ΔΕΝ ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΜΕ. Εάν ο εργοδότης θέλει να προχωρήσει μονομερώς στην αλλαγή των όρων εργασίας κι εφόσον ο “νόμος” του δίνει πρόσκαιρα το δικαίωμα ας το κάνει κι ας προετοιμαστεί να αντιμετωπίσει τις βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες συνέπειες της πολιτικής του. Όμως είναι τελείως διαφορετικό μια σύμβαση εργασίας να μετατρέπεται μονομερώς από τον εργοδότη, είναι άλλο να υπογράφεται διμερώς (από εργοδότη και υπάλληλο) και είναι άλλο να υπογράφεται τριμερώς (από τον εργοδότη, τον υπάλληλο ή οποιοδήποτε σωματείο - Χατζηαβάτη). Μια σύμβαση εργασίας που υπογράφεται μονομερώς έχει άλλο ηθικό, πολιτικό, συνδικαλιστικό και νομικό βάρος και ανά πάσα στιγμή μπορεί να αλλάξει προς όφελος του εργαζομένου.

Συνάδελφοι, ξέρουμε όλοι πολύ καλά τι σημαίνει να δουλεύεις κούριερ. Ξέρουμε τι σημαίνει να παίζεις τη ζωή σου καθημερινά κορώνα-γράμματα στην ασφάλτο. Είμαστε εμείς που δεν μας αναγνωρίζουν βαρέα ανθυγιεινά ένσημα, που βάζουμε το μηχανάκι στη δουλειά μας κι είμαστε συνétαιροι με τα αφεντικά, που πληρώνουμε τη συντήρηση, την ασφάλεια και τα τέλη κυκλοφορίας του δικύκλου μας και τα χιλιόμετρα τα κάνουμε για πάρτη μας, που δουλεύουμε χωρίς εξοπλισμό προστασίας, που παίρναμε ψίχουλα για μισθό και τώρα μας θέλουν να δουλεύουμε τσάμπα. Είμαστε αυτοί που δουλεύουμε υπό της εποπτεία του p.d.a και του blackberry, υπό τη στενή παρακολούθηση του μεγάλου αδελφού, οι πρωταθλητές της εντατικοποίησης και της ελαστικότητας, τα πειραματόζωα κάθε νέας ψηφιακής εταιρικής εφαρμογής που ενώ πάντοτε μας τη διαφημίζουν ως απελευθέρωση δεν είναι παρά νέοι χαλκάδες για το μυαλό και το σώμα μας.

Σε αυτή τη δύσκολη για την τάξη μας συγκυρία δεν πρόκειται να το βάλουμε κάτω. Αργά και σταθερά με μικρούς και μεγάλους αγώνες συνθέτουμε το ψηφιδωτό της νίκης και σε αυτή μας την πορεία θα αποδειχτούμε συμπαγείς σαν δάσος.

Ο αγώνας στην ACS Αλίμου και σε κάθε χώρο δουλειάς είναι αγώνας όλων μας.

Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου.

Αύγουστος 2013